

## Giòng Sông Sinh Tử

Giòng định mệnh mỗi một người mỗi khác  
Người sang giàu, kẻ nghèo khổ đau thương  
Kẻ chăn êm, người vất vưởng ngoài đường  
Ta tự hỏi: Ấy phải chăng duyên nghiệp ?

Đây cõi tạm ta trải bao nhiêu kiếp  
Trăm năm xưa ta ở tận nơi đâu ?  
Nẻo nhân gian bao sương tuyết dãi dầu  
Buông tay xuống ta về đâu chẳng biết !

Vọng hay Chân ta làm sao phân biệt  
Khi con người chìm đắm cõi vô minh  
Tham Sân Si, lục đục với thất tình  
Ta mê mãi trong phù du ảo ảnh !

Kìa sắc đẹp, nợ tiền tài khó tránh  
Quyến rũ ta lời mật ngọt yêu đương  
Làm cho ta dong ruổi suốt dặm trường  
Và lặn ngụp trong giòng sông sinh tử !

Trong cuộc sống chuyện thế gian lành dữ  
Một chữ Tham khiến bao kẻ vô tâm  
Ngày qua ngày tạo thêm những lỗi lầm  
Qua năm tháng tạo thành bao nghiệp ác

Nghiệp ác ấy theo ta qua kiếp khác  
Như bóng hình, như nhân quả chẳng sai  
Chuyện trả vay, vay trả, tiếp tục hoài  
Nơi trần thế ta luân hồi muôn kiếp

Trong Tinh Tấn ta quyết tâm tận diệt  
Những ác nhân, nên làm chuyện thiện lành  
Quay về ngay với bản thể tinh anh  
Tánh bản thiện nhân chi sơ sẵn có !

Tâm Tĩnh Lặng thì Niết Bàn là đó !  
Mỗi một người có Phật tánh trong ta  
Nếu nhận ra dấu trong cõi Ta Bà  
Ta tìm thấy thiên đường nơi trần thế !!

**Sương Lam**

## Nỗi Buồn Nhược Tiểu

Xin cảm ơn các đồng minh chiến hữu  
Xin tạ lỗi bè bạn khắp muôn nơi  
Đã giúp nước tôi mấy chục năm trời  
Cùng chiến đấu cho Tự Do lý tưởng

Nhưng vận nước đã thay chiều đổi hướng  
Nước Việt tôi đã thay chủ đổi ngôi  
Cờ vàng kia nay đã bị đổi rồi  
Bằng màu đỏ, một màu đầy sắc máu !

Nhớ chuyện cũ lòng càng thêm sâu nảo !  
Gia đình xưa, nhiều kẻ phải cách xa  
Trẻ còn thơ phải cách mẹ lìa cha  
Con xứ lạ, mẹ quê nhà thương nhớ !

Ai đã làm cho thế cờ xoay trở ?  
 Ai đã làm cho một triệu hùng binh ?  
 Bỗng phải trở thành một đám tàn binh ?  
 Kẻ thoát chạy, người hy sinh tử tiết !

Đau đớn quá, triệu triệu người dân Việt  
Sống dật dờ như bóng quế hồn ma  
Ôm mỗi sầu vong quốc ở phương xa  
Hay khốn khổ điều linh nơi quê cũ !

Chinh chiến đã bao năm còn chưa đủ  
Bom đạn cày nhiều mảnh đất quê hương  
Hỡi người ơi ! Sao không dệt tình thương ?  
Gây chi nữa, những oan khiên, oán hận !

Là dân Việt, người có tuôn lệ ngấn !  
Khóc nỗi buồn nhược tiểu nước Việt Nam  
Một con cờ, để thỏa mãn lòng tham  
Của những kẻ có quyền uy sức mạnh!

Xin đừng mộng chuyện công hầu khanh tướng  
Xin đừng mơ chuyện mưu bá đồ vương !  
Xin hãy làm một người Việt bình thường !  
Yêu đất Việt vì ta là người Việt !

**Sương Lam**